

[Lønger]

dagpengeproblemerne for de aktive i forsøget, fordi det nu var et forsøg.

Men nu mener vi at bordet fanger. Skulle der være grebet ind mod den skæve fordeling af det politiske budskab, skulle det være gjort tidligere. Allerede i januar 1985 gjorde VS gennem et spørgsmål fra hr. Tinning faktisk opmærksom på problemet, men da var der ikke nogen, som var interesseret i sagen. Heller ikke det radikale venstre, som nu i den kommunale valgkamps sidste fase kommer med denne lille knaldperle.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde i sit indlæg her, at forslaget kommer netop nu, fordi der jo ikke var noget problem i forbindelse med folketingsvalget – da betød de lokale stationer mindre. Men kommunalvalget den 19. november 1985 har vel været til at forudse i mindst 4 år, så det kan vel dårligt være en begrundelse for, at det radikale venstre kommer lige nu.

Vi må anstændigvis afvise lovgivning eller bare ændrede regler på nuværende tidspunkt. Ganske vist er vi enige i en smule af det radikale venstres tankegang, men nærradioer og lokale TV-stationer har planlagt og har tegnet kontrakter i god tro; nogle af dem har oven i købet spurgt i ministeriet på forhånd. Forslaget ligner derfor noget med at lovgive med tilbagevirkende kraft.

Hvis forslaget vedtages, bliver det uhyre nemt at omgå det; det kan man gøre ved blot at fremskynde de udsendelser, der er tegnet kontrakt om. Forslaget er derfor også uden andet reelt indhold end det indhold, der er i det radikale venstres valgkamp.

Dertil kommer, at forslaget også er uadministrerbart, idet det ikke siger, hvad politisk reklame er. Det kan der være mange diskussioner om – se bare på diskussionen i Hovedstadsområdet's Trafikselskab, hvor man i forbindelse med reklamer på busserne fandt frem til, at Robin Hood på det nærmeste var venstresocialist – hvad vi såmænd ikke skal protestere imod – og så skulle han selvfølgelig ikke til orde. Men det viser noget om, at det er uhyre vanskeligt at definere, hvad politisk reklame er.

Anden del af forslaget siger, at alle skal have lige adgang. Det er efter vores mening i strid med selve ideen i forsøget, den idé, at den enkelte station gerne må være ensidig, og at alsidigheden sikres gennem mangfoldigheden i det samlede æterbillede.

Vi kan ikke acceptere, at man på dette sene tidspunkt ændrer selve grundprincippet i hele forsøget. Det er i virkeligheden det samme som at standse forsøget og starte et nyt, som imidlertid ikke kan bruges til noget, fordi det kun skal løbe i 5 måneder. Noget andet er så, at vi gerne vil være med til at løse problemet med hensyn til de betalte partireklamer og mener, at der skal fastsættes mere permanente regler for nærradioernes og lokal-TV-stationernes virksomhed. Vi vil også gerne løse problemerne med hensyn til salg af sendetid, og vi vil hellere være med til at give tilskud til de lokale stationer end tvinge dem til at sælge deres sendetid.

Derfor bliver det et nej til forslaget og et ja til at se på problemerne uden al denne dramatik og dette valgkampshastværk.

Jeg kan tilføje, at vores modstand mod reklamer er konsekvent, og derfor vil vi fastholde den både i TV 2-debatten og i debatten om nærradioer og lokal-TV, men vi mener, det vil være unfair at gribe ind midt i forløbet.

For en ordens skyld vil jeg også sige, at vi ikke mener, at et indgreb i muligheden for politiske reklamer er et indgreb i ytringsfriheden – den kan vi ikke købe – og dybest set er det vel faktisk meget sundt, at socialdemokratiet bare en enkelt gang må nøjes med samme vilkår som alle andre.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti forstår sådan set godt de radikale og er enig i de intentioner, der ligger bag det foreliggende forslag, men når man har sagt ja til et forsøg og man hele tiden har vidst, hvilke betingelser der var, men er kommet i tvivl om, hvorvidt der foregik noget, som var i strid med loven, mener vi, det er et ret sent tidspunkt at tage det op på nu; der har jo været rige muligheder for at gøre det før. Men vi vil da hilse med tilfredshed, at spørgsmålet er blevet rejst, for det er jo noget, der debatteres ude omkring.

Nu tales der om, hvorvidt man skal have lov til at købe sendetid. Jeg sad og tænkte på, at man jo hører – uden at jeg skal stå inde for, hvor meget der er om det – at dette, at f.eks. socialdemokratiet eller dets presse sidder på en stor del af disse stationer, ville medføre, at det kun var deres budskab, der